

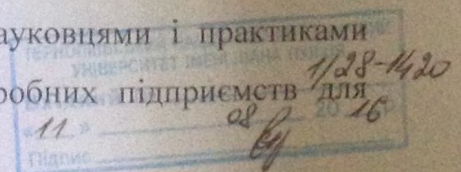
ВІДГУК

**офіційного опонента доктора економічних наук, професора
Тарасюк Галини Миколаївни,
на дисертаційну роботу Ясінецької Ірини Анатоліївни
«Постконфліктні механізми управління та інструментарій організації
ресурсоощадною роботою в умовах переробних підприємств»,
поданої на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук
за спеціальністю 08.00.04 - економіка та управління підприємствами
(за видами економічної діяльності)**

Вивчення дисертаційної роботи на тему «Постконфліктні механізми управління та інструментарій організації ресурсоощадною роботою в умовах переробних підприємств», автореферату і опублікованих робіт Ясінецької І. А. дозволяє сформулювати наступні узагальнені висновки щодо актуальності, достовірності, логічної структури, наукової новизни, методологічного і практичного значення та загальної оцінки дисертаційного дослідження.

**1. АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ ДИСЕРТАЦІЙНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ
ТА ЗВ'ЯЗОК З НАУКОВИМИ ПРОГРАМАМИ,
ПЛАНАМИ, ТЕМАМИ**

Економічна глобалізація та активізація Євроінтеграційних процесів, обумовлена підготовкою до підписання Україною угоди про асоціацію з ЄС, ставлять перед вітчизняними підприємствами нові завдання, які стосуються як захисту своїх позицій на внутрішньому ринку, так і використання можливостей для виходу на ринки інших країн. Це актуалізує проблему постконфліктних механізмів управління ресурсоощадною роботою суб'єктів господарської діяльності і, особливо, переробних підприємств, оскільки переробний сектор відіграє одну із провідних ролей у глобалізаційних процесах. Особливого значення набуває пошук науковцями і практиками шляхів і способів збільшення можливостей переробних підприємств для

створення конкурентоспроможної продукції. Аналіз показує, що істотний вплив на конкурентоспроможність та ефективність діяльності переробних підприємств має їх ресурсощадність, зокрема їх ресурсне забезпечення. У зв'язку з цим набуває актуальності наукове обґрунтування нових постконфліктних методологічних підходів до вирішення вказаної проблеми, розробка методичного інструментарію та практичних рекомендацій, які б допомагали підвищувати ресурсощадність переробних підприємств у постконфліктний період.

З огляду на це, дисертаційна робота Ясінецької І. А., яка присвячена проблемі управління та організації ресурсощадною роботою в умовах переробних підприємств та їх ресурсного забезпечення у постконфліктний період є, без сумніву, актуальною і важливою для розвитку економіки України як у теоретичному, так і практичному значенні.

Дисертаційну роботу виконано в межах тем, передбачених планами науково-дослідних робіт Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя Міністерства освіти і науки України: ВК 24-08 «Розроблення територіальних стратегій формування кластерних структур в умовах міжрегіональних інтеграцій» (номер державної реєстрації 0108U004123), у рамках науково-дослідної теми ВК 38-12 «Організаційно-економічний механізм управління ресурсним потенціалом підприємств сфери послуг в умовах трансформаційної економіки» (номер державної реєстрації 0112U002208), у контексті яких автор розкрила економічну сутність ресурсощадної діяльності в умовах переробних підприємств з позиції активізації Євроінтеграційних процесів у постконфліктний період та підготувала рекомендації з формування системи управління та інструментарій організації ресурсощадною роботою в умовах переробних підприємств у контексті підвищення рівня ефективності та конкурентоспроможності виробництва. Здійснено моделювання процесу підвищення ефективності виробництва від впровадження інноваційних ресурсощадних технологій відповідно до Європейських вимог у постконфліктний період діяльності переробних підприємств.

2. **СТУПІНЬ ОБГРУНТОВАНOSTІ НАУКОВИХ ПОЛОЖЕНЬ, ВИСНОВКІВ І РЕКОМЕНДАЦІЙ, ЇХ ДОСТОВІРНІСТЬ І НАУКОВА НОВИЗНА**

Основні наукові положення, висновки і пропозиції дисертаційного дослідження І. А. Ясінецької є достатньо обґрунтованими. Вони підтверджуються використанням у ході дослідження фундаментальних положень економічної теорії, методологічного апарату теорії систем, еволюційної теорії, теорії управління, а також загальнонаукових методів: гносеологічного аналізу, наукової абстракції, графічного, узагальнення, абстрактно-логічного. Не меншу вагомість для досягнення високого ступеня обґрунтованості результатів дослідження має використання широкого спектра методологічних і методичних підходів теорії трансакційних витрат та методи економіко-математичного моделювання, економіко-статистичного й порівняльного аналізу, а також експертної оцінки.

Використання у роботі законодавчих, нормативно-правових документів України, звітної документації та статистичних даних державних відомчих установ, науково-дослідницьких інститутів, звітних матеріалів переробних підприємств України, а також широкого кола літературних джерел забезпечує належний рівень обґрунтованості й достовірності отриманих результатів.

Оцінка наукової новизни одержаних результатів

Виконана дисертаційна робота характеризується оригінальним підходом до реалізації мети дослідження – обґрунтування теоретико-методологічних засад управління та організації ресурсоощадною діяльністю переробних підприємств і впровадження практичних рекомендацій щодо ефективного використання їх ресурсів у постконфліктний період в умовах адаптації до Європейських вимог.

Опираючись на фундамент економічної теорії автор сформувала методологічні підходи до формування організаційно-економічного механізму управління ресурсоощадною діяльністю переробних підприємств, що

ґрунтуються на синтезі соціально-економічної та екологічної ефективності переробних підприємств, забезпечуючи цим самим сталий розвиток переробної галузі в умовах глобалізаційних процесів та адаптації переробного виробництва до Європейських вимог у постконфліктних умовах (с. 67-68). Механізм управління містить взаємопов'язані принципи, методи, важелі, які спрямовані на досягнення місії і цілей підприємства. Система управління переробним підприємством становить сутність механізмів управління, тобто систему більш низького рівня відносно системи управління як комплексної категорії. Система управління розглядається у сукупності двох блоків. Один складає механізм управління виробничо-господарською діяльністю, основною метою якого є досягнення встановлених цілей підприємства. Другий елемент системи управління містить механізми: інструментальний апарат, організаційний механізм, процесний та механізм цільового управління.

Дисертант обґрунтовує і переконливо впроваджує наукову методологію оцінки збитків переробних підприємств від зносу основних засобів при їх незбалансованому використанні, в основі якої є визначення енергомісткості та вартості еквівалентної кількості відновлення основних засобів, а також величини збитків, зумовлених погіршенням їх продуктивних властивостей (с. 166-198). Доведено, що економічний механізм регулювання раціонального використання ресурсів нині орієнтований на фіксацію існуючих параметрів якості, що суперечить принципу розширеного відтворення. Штрафи адміністративної відповідальності не співставні із збитками зумовленими деградацією економічних процесів. Тільки політика ресурсощадної діяльності переробних підприємств забезпечить умову збереження ресурсів при інтенсифікації їх використання.

Серед отриманих результатів істотною науковою новизною вирізняється представлена у дисертації модель функціонування ресурсощадного організаційно-економічного механізму в умовах різногалузевої належності переробних підприємств, що дозволяє оптимізувати використання ресурсів і є основою впровадження інноваційних, ресурсощадних технологій у системі

переробних підприємств (с. 386-410). Чинники ресурсощадної діяльності діють в комплексі і лише об'єднання в оптимальному співвідношенні техніко-технологічних, організаційних і соціально-економічних чинників дозволяє спрямовувати переробне виробництво на сталий розвиток. Визначено, що ресурсощадна діяльність переробних підприємств – це система технічних, технологічних, організаційних, економічних, соціальних заходів і засобів спрямованих на раціональне використання усіх видів ресурсів, виходячи з існуючого рівня розвитку продуктивних сил і виробничих відносин з екологічно безпечним впливом на навколишнє середовище.

Науковою новизною вирізняються і розроблені автором науково-методологічні підходи та спосіб визначення втрат від неефективного використання ресурсів, в основі яких, на відміну від загальноприйнятих, лежать заходи з попередження деструктивних явищ у життєдіяльності переробних підприємств й недопущення подальшого розвитку кризових явищ виробництва та їх деградації (с. 39-51). Дисертантом зазначено, що оскільки виробництво має циклічний, повторюваний процес, то для забезпечення його безперервності необхідне постійне відновлення ресурсного забезпечення. Характер відновлення ресурсної основи визначає скорочення, просте або розширене відтворення виробництва. Виходячи з цього, автором сформульовано визначення: деструктивні явища ресурсокористування підприємств – це будь-які події і процеси, що порушують раціональне використання і відтворення ресурсної бази суб'єкта господарювання. У зв'язку з різним походженням ресурсів і відповідно деструктивні явища для кожного виду ресурсів мають свої особливості, які дисертантом виділено у дві групи – зовнішні і внутрішні. Так зовнішні – це ті деструктивні явища ресурсокористування, на які підприємство не може вплинути і має передбачити наявність небезпеки та компенсацію наслідків (стихійні лиха, диспаритет цін, інфляція, соціально-економічна криза та ін.). Внутрішні – які залежать від діяльності підприємства (незбалансована технологічна і технічна політика, погіршення організації виробництва і

якості управління господарством та ін.). Відповідно і мінімізуватись та ліквідуватись зовнішні деструктивні явища мають на державному та регіональному рівні, а внутрішні на рівні підприємства.

Вважаю також заслугою автора розробку методики моніторингу та аналізу використання ресурсів переробних підприємств, який, на відміну від існуючих, доповнено з метою удосконалення процесу показниками ресурсоемності та коефіцієнтом ефективності використання ресурсного потенціалу (с. 118-139). Для оцінки на рівні переробного підприємства запропоновано коефіцієнт ефективності використання ресурсного потенціалу, який визначається як сума коефіцієнтів ефективності використання ресурсних потенціалів переробних підприємств.

Заслуговують особливої уваги і концептуальні підходи щодо страхування переробних підприємств від збитків та впливу надзвичайних ситуацій природного і техногенного походження та ін., які, на відміну від існуючих, враховують вітчизняний та зарубіжний досвід, інтереси інвесторів при вкладанні коштів в інвестиційні проекти лише за умови отримання належного страхового захисту (с. 280-303). Дисертантом доведено, що страхування є механізмом фінансування розвитку інноваційної діяльності переробних підприємств. З цією метою необхідно привести у відповідність до міжнародних стандартів чинне страхове законодавство, врахувати директиви Європейського союзу по страховій діяльності, створити інститут захисту суб'єктів господарювання з питань страхування майнових прав, запровадити обов'язкове страхування цивільної відповідальності власників.

Заслуговують уваги запропоновані автором концептуальні положення розвитку ресурсощадної діяльності переробних підприємств з використанням інноваційних технологій, що дозволяє підвищувати продуктивність виробництва і якість продукції (с. 224-249). Ці проблеми стали особливо гострими у зв'язку з набуттям Україною членства в структурах СОТ, що вимагає від нашої держави постачання на світовий ринок високоякісної конкурентоспроможної продукції. Таким чином, автор підтверджує доводить гостру необхідність у переорієнтації традиційного

господарювання на високоефективне інноваційне.

Усе вище наведене безумовно є підтвердженням того, що дисертація Ясінецької Ірини Анатоліївни належить до категорії наукових робіт, які вирізняються вагомою науковою новизною та представляють собою фундаментальне дослідження у такій стратегічно важливій сфері як забезпечення ресурсоощадної роботи переробних підприємств.

Теоретичне значення результатів дослідження

Концептуальні й теоретичні положення, обґрунтовані в дисертації, а також отримані науково-прикладні результати та рекомендації дають змогу суттєво розвинути систему теоретико-методологічних підходів до управління процесами ресурсоощадності переробних підприємств та підвищення суспільної корисності їх діяльності у постконфліктний період.

Особливий науковий інтерес має суттєве поглиблення існуючої теорії і методології управління розвитком економічних систем, зокрема: поглиблення розуміння сутності ресурсоощадності і розкриття її ролі у постконфліктний період діяльності переробних підприємств; систематизація теоретико-методологічних засад деструктивних явищ, викликаних конфліктною ситуацією, у ресурсокористуванні переробних підприємств; розкриття передумов та формулювання принципів ресурсоощадної діяльності переробних підприємств у постконфліктний період; формування методологічних підходів до моніторингу та аналізу використання ресурсів переробних підприємств в контексті ресурсоощадності; оцінка збитків, зумовлених деградацією ресурсного потенціалу переробних підприємств; удосконалення нормативно-правового забезпечення використання ресурсів в умовах переробних підприємств; розробка методологічних підходів, щодо визначення амортизаційних відрахувань на капітальні вкладення з метою акумулювання коштів на поліпшення функціонування переробних підприємств; обґрунтування теоретико-методологічних підходів до страхування ресурсів та основних засобів переробних підприємств; розробка концептуальних положень розвитку ресурсоощадної діяльності переробних

підприємств у постконфліктний період; розробка організаційно-економічного механізму управління та інструментарію організації ресурсоощадною роботою переробних підприємств у постконфліктний період; розробка концептуальної моделі організаційно-економічного механізму в умовах різногалузевої належності переробних підприємств.

3. ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ОДЕРЖАНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Підтвердженням практичної значущості дисертаційної роботи є те, що сформовані у ній концептуальні положення, науково-методичні і практичні результати прийнято до використання в діяльності Департаменту економічного розвитку і торгівлі Хмельницької обласної державної адміністрації при підготовці Стратегії регіонального розвитку Хмельницької області на 2011-2020 рр. та проектів Плану реалізації Стратегії регіонального розвитку Хмельницької області на 2015-2017 рр. і Програми соціально-економічного розвитку Хмельницької області на 2015 р., Департаменту агропромислового розвитку Хмельницької обласної державної адміністрації, Управління агропромислового розвитку Кам'янець-Подільської районної державної адміністрації, Управління агропромислового розвитку Дунаєвецької районної державної адміністрації Хмельницької області.

Підтвердженням практичної результативності дисертаційної роботи є також те, що запропоновані у ній методичні розробки отримали експериментальну перевірку і використовуються у практиці роботи низки підприємств Хмельницької області серед яких: ТЗОВ «М'ясопереробний завод «Поділля» (довідка від 17.07.2015 № 207 «д»), ТЗОВ «Міамакс-імпорт» (довідка від 21.08.2015 № 57).

Окремі положення дисертаційної роботи, теоретичні та методичні розробки автора упроваджено в навчальний процес Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя при викладанні дисциплін: «Інноваційний менеджмент», «Управління потенціалом підприємства», «Стратегічний менеджмент», «Підприємництво».

4. СТУПІНЬ ВИКОРИСТАННЯ МАТЕРІАЛІВ І ВИСНОВКІВ КАНДИДАТСЬКОЇ ДИСЕРТАЦІЇ

Матеріали, висновки і науково-методичні результати кандидатської дисертації І. А. Ясінецької «Управління диверсифікацією як засобом забезпечення стабільного розвитку переробних підприємств», яку було успішно захищено у 2011 році за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук, не використовувалися у даній дисертації, яку подано на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук.

5. ПОВНОТА ВИКЛАДЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЇ В ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЯХ

Основні положення і наукові результати дисертації досить повно висвітлено у відкритих публікаціях. Матеріали дослідження опубліковані в 40 наукових працях загальним обсягом 168,2 д. а., з них особисто автору належить 48,3 д. а., серед яких: 1 індивідуальна монографія (25,9 д. а.), 3 монографії у співавторстві, 35 статей у наукових фахових виданнях, у тому числі 5 – у зарубіжних наукових виданнях та 4 у виданнях, що входять до міжнародних наукометричних інформаційних баз, а також 1 підручник – у співавторстві. Основний зміст дисертації достатньо повно відображено у авторефераті.

6. ЗАУВАЖЕННЯ ДО ДИСЕРТАЦІЇ ТА ДИСКУСІЙНІ ПОЛОЖЕННЯ

Загалом відзначаючи належний науковий рівень і практичне значення дисертаційної роботи, не можна залишити поза увагою наявні в ній деякі неточності та дискусійні питання, що зумовлює необхідність висловити з цього приводу наступні зауваження та побажання.

І. У першому розділі роботи, обґрунтовуючи сутність ресурсощадності і розкриття її ролі у постконфліктний період діяльності переробних підприємств, здобувач вірно акцентує увагу на інноваційних чинниках (с. 52),

підкреслюючи, що саме вони повинні зайняти чільне місце у структурі виробничих чинників (додаток 5), оскільки процес зниження матеріалоємності та енергоємності одиниці продукції, скорочення витрат у виробництві, збільшення виходу кінцевої продукції можна досягти шляхом впровадження науково-технічних досягнень, так як споживча цінність товарів значною мірою формується завдяки новизні, яка, на думку споживачів, дає змогу краще задовольняти їх потреби. Проте в наступних розділах роботи із значної сукупності інноваційних чинників виділяються лише технологічні інновації, яким і приділяється основна увага. Такий підхід вважаємо дискусійним, так як споживча цінність кінцевого продукту формується і завдяки маркетинговим інноваціям. У сфері переробки в таких інноваціях є особлива потреба, тому доцільно було б розглянути і їх вплив на здатність переробних підприємств здобути визнання інновацій на ринках інших країн, тим більше, що існуючі політичні й економічні реалії спонукають до перегляду даного виду інновацій.

2. При обґрунтуванні методологічного управління ресурсоощадністю переробних підприємств здобувач дещо забагато уваги приділив історичній ретроспективі, подаючи інформацію про розвиток ресурсоощадності загалом і певною мірою повторюючи його основні положення при характеристиці окремих концепцій механізму управління ресурсоощадністю. І хоча таке розлоге викладення сутності кожної концепції у п. 1.3 показує обґрунтованість її вибору автором для вирішення поставлених у роботі завдань, формуючи міцне теоретичне підґрунтя роботи, все ж матеріал доцільно було б скоротити. Тим більше, що на рис. 1.10 поданий матеріал чітко структуровано у вигляді зроблених автором узагальнень і висновків.

3. При дослідженні у п. 3.2 проблем організації нормативно-правового забезпечення використання ресурсів у виробничих умовах, автор більше уваги приділяє умовам прийняття відповідних законів чи інших регламентуючих документів (с. 198-224), а не аналізу відповідності їх змісту тим завданням, які вирішують вітчизняні підприємства, прагнучи сформувати ресурсну базу та забезпечити ресурсоощадність переробних

підкреслюючи, що саме вони повинні зайняти чільне місце у структурі виробничих чинників (додаток 5), оскільки процес зниження матеріалоемності та енергоємності одиниці продукції, скорочення витрат у виробництві, збільшення виходу кінцевої продукції можна досягти шляхом впровадження науково-технічних досягнень, так як споживча цінність товарів значною мірою формується завдяки новизні, яка, на думку споживачів, дає змогу краще задовольняти їх потреби. Проте в наступних розділах роботи із значної сукупності інноваційних чинників виділяються лише технологічні інновації, яким і приділяється основна увага. Такий підхід вважаємо дискусійним, так як споживча цінність кінцевого продукту формується і завдяки маркетинговим інноваціям. У сфері переробки в таких інноваціях є особлива потреба, тому доцільно було б розглянути і їх вплив на здатність переробних підприємств здобути визнання інновацій на ринках інших країн, тим більше, що існуючі політичні й економічні реалії спонукають до перегляду даного виду інновацій.

2. При обґрунтуванні методологічного управління ресурсоощадністю переробних підприємств здобувач дещо забагато уваги приділив історичній ретроспективі, подаючи інформацію про розвиток ресурсоощадності загалом і певною мірою повторюючи його основні положення при характеристиці окремих концепцій механізму управління ресурсоощадністю. І хоча таке розлоге викладення сутності кожної концепції у п. 1.3 показує обґрунтованість її вибору автором для вирішення поставлених у роботі завдань, формуючи міцне теоретичне підґрунтя роботи, все ж матеріал доцільно було б скоротити. Тим більше, що на рис. 1.10 поданий матеріал чітко структуровано у вигляді зроблених автором узагальнень і висновків.

3. При дослідженні у п. 3.2 проблем організації нормативно-правового забезпечення використання ресурсів у виробничих умовах, автор більше уваги приділяє умовам прийняття відповідних законів чи інших регламентуючих документів (с. 198-224), а не аналізу відповідності їх змісту тим завданням, які вирішують вітчизняні підприємства, прагнучи сформувати ресурсну базу та забезпечити ресурсоощадність переробних

підприємств. Не применшуючи значущості і новизни вибраного автором підходу, все ж вважаю, що потрібно було б більше місця у роботі відвести аналізу змістовної частини законодавчої бази регулювання ресурсоощадної діяльності це тільки посилює її практичне значення.

4. При визначенні збалансованих показників (с. 132-139) доцільно було б більшою мірою аргументувати їх вибір та навести співвідношення їх значущості (ваги) в розрізі кожної із функціональних підсистем менеджменту, зважаючи на те, що існують різні підходи до вирішення цієї проблеми у науковій літературі. Доцільно було б також показати, як результати моніторингу вище наведених показників можуть вплинути на рівень винагороди працівників відповідних функціональних підсистем менеджменту підприємства, тим більше, що в дисертації підкреслюється важливість мотиваційної складової управління поведінкою персоналу.

5. У п'ятому розділі роботи (рис. 5.11, с. 405) наведена модель функціонування ресурсоощадного організаційно-економічного механізму в умовах різногалузевої належності переробних підприємств, що дозволяє оптимізувати використання ресурсів і є основою впровадження інноваційних, ресурсоощадних технологій у системі переробних підприємств (с. 386-410). Проте вона не знайшла свого логічного продовження у пропонованих рекомендаціях. Варто було б проілюструвати її застосування на прикладі переробних підприємств, які здійснювали управління ресурсоощадністю у постконфліктних умовах. Це більш наглядно показало б можливості її практичного застосування.

6. У параграфі 5.3 дисертації автором розроблено науково-методичні підходи до обґрунтування доцільності процесу становлення системи управління ресурсоощадністю на підприємстві, який повинен у статусі складової ланцюжка призвести до підвищення матеріальної зацікавленості працівників у зростанні ефективності праці, зниженні собівартості одиниці продукції за рахунок раціонального використання ресурсів; проведення заходів технічного, організаційного і економічного характеру (застосування нової техніки і технологій, автоматизація виробництва, організація праці і

виробництва, підвищення рівнів кваліфікації кадрів і їх мотивації та ін.); забезпечити зростання продуктивності і економічного ефекту у вигляді доходу (прибутку) (с. 404-405). Не піддаючи сумніву твердження автора, що основним критерієм вибору має служити здатність переробного підприємства досягти ефективності діяльності та вигідної конкурентної позиції для максимізації частки прибутку, що формується в цьому ланцюжку, у роботі варто було б навести відповідні розрахунки, використовуючи для цього дані одного із досліджених підприємств. Це посилює би практичну застосовність зроблених висновків.

7. У авторефераті доцільно було б більш розлого подати зміст процедури оцінки визначення рівня пріоритетності проектів ресурсоощадності на основі інтегрального коефіцієнту пріоритетності заходів.

Проте наведені критичні зауваження не носять принципового характеру і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

7. ВІДПОВІДНІСТЬ ДИСЕРТАЦІЇ ВСТАНОВЛЕНИМ ВИМОГАМ

Дисертація містить раніше не захищені наукові положення та отримані автором нові науково обґрунтовані результати, які в сукупності вирішують важливу проблему ресурсоощадності переробних підприємств у постконфліктний період, формування комплексу теоретико-концептуальних положень, науково-методичних підходів і практичного інструментарію для управління ресурсоощадною роботою в умовах переробних підприємств із врахуванням максимізації суспільної корисності їх господарської діяльності.

За змістом і оформленням дисертаційна робота повністю відповідає вимогам пп. 9, 10, 12, 13, 14 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника» № 567 від 24.07.2013 р., що пред'являються до дисертації, поданої на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук.

Дисертаційна робота, її висновки та отримані науково-прикладні результати повною мірою відповідають спеціальності 08.00.04 – економіка та

управління підприємствами (за видами економічної діяльності) та профілю спеціалізованої вченої ради Д 58.052.05 Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя Міністерства науки і освіти України.

Автореферат є ідентичним до основних положень дисертації.

8. ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

Оцінюючи роботу в цілому, вважаю за потрібне відзначити комплексність і системність у підходах автора до вирішення теоретичних і практичних проблем, що піднімаються у дослідженні. Висновки та положення дисертаційної роботи спрямовані на вирішення важливої і актуальної для національної економіки проблеми – забезпечення переробних підприємств комплексом теоретико-концептуальних положень, методологією і науково-методичними підходами для управління ресурсоощадністю в умовах переробних підприємств, що в кінцевому підсумку забезпечуватиме підвищення ефективності функціонування як самих суб'єктів господарювання, так і економіки України загалом.

Актуальність та новизна дисертації, вагома практична значущість результатів дослідження, ступінь обґрунтованості теоретико-методичних положень та практичних рекомендацій свідчать про наукову зрілість дисертанта і високий професійний рівень.

Аналіз змісту поданого на захист дисертаційного дослідження дозволяє зробити висновок про те, що воно є самостійним фундаментальним дослідженням, виконаним на належному науковому рівні, яке носить завершений характер.

Автореферат дисертації і публікації автора повною мірою розкривають зміст дослідження.

За науковим і методичним рівнем, практичним значенням дисертаційна робота Ясінецької Ірини Анатоліївни за темою «Постконфліктні механізми

управління та інструментарій організації ресурсоощадною роботою в умовах переробних підприємств» дає підставу для загального висновку, що вона повністю відповідає вимогам пп. 9, 10, 12, 13 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника» № 567 від 24.07.2013 р., що пред'являються до кваліфікаційних робіт докторського рівня, а її автор заслуговує присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Офіційний опонент

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту
організацій і адміністрування
Житомирського державного
технологічного університету
Міністерства освіти і науки України

Г. М. Тарасюк

Підпис Г. М. Тарасюк

ЗАСВІДЧУЮ

Секретар Вченої ради
Житомирського
технологічного університету
к. е. н., доцент

І. М. Вигівська